

munalbestyrelsen ikke er forpligtet til at følge det – så vil jeg gerne se den kommunalbestyrelse, der ikke vil følge det, for det ville være helt utopi.

Jeg kan forstå på det, hr. Arne Toft siger, at der var nogle positive signaler om det med folkeafstemning, men nu synes jeg, at hr. Arne Toft nærmest vender på en tallerken ved at sige, at der stort set ikke er noget, der kan komme til folkeafstemning. Jeg mener sådan set kun, at fantasien sætter grænser for, hvad man kan sende ud til en folkeafstemning.

Nu kan jeg jo ikke spørge hr. Arne Toft, men så kan jeg konstatere på hr. Arne Tofts vegne, at han da må glæde sig ligesom mig og hele Folketinget over de mange gode kommunalbestyrelser landet over, der har sendt spørgsmålet om deres kommunes fremtid ud til en folkeafstemning. Det synes jeg vi har grund til at glæde os over.

Formanden:

Tak til hr. Poul Nødgaard.

Jeg skal oplyse, at om lidt bliver ministeren nødt til at gå udenfor i 5 minutter. Er der nogen, der ønsker, at vi skal afbryde forhandlingen, eller kan vi køre igennem, selv om ministeren lige er væk i 5 minutter? Vi kører igennem.

Så er det hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det er jo anden gang i denne uge, vi har diskussion i Folketingssalen om disse spændende temaer, så det kan jo ikke helt undgås, at noget af det, jeg kommer til at sige her, er en gentagelse af, hvad jeg sagde for nogle dage siden. Vi stiller med den samme ordfører i dag. Jeg kan godt se, at der er andre partier, der har skiftet ordføreren ud, og det giver selvfølgelig nogle variationsmuligheder.

Kl. 18.30

Mit udgangspunkt i tirsdags er det samme som i dag, nemlig en konstatering af, at vi har et velfungerende kommunalt selvstyre i Danmark. Spillevilkårene for dette selvstyre blev lagt fast ved kommunalreformen i 1970. Nu får vi en ny kommunalreform, som er sikret til at kunne løse de fremtidige opgaver for vores kommuner, og dermed er jeg helt overbevist om, at vi også fortsat vil have et velfungerende folkestyre rundt omkring i vores lokale områder.

Der er nogle principper, som kommunestyret bygger på. Det ene princip, som vi lægger stor

vægt på, er, at der er tale om et repræsentativt styre. Det vil sige, at man vælger et antal personer til i en periode at træffe beslutninger på borgernes vegne. Dette repræsentative styre ønsker vi at fastholde. Det bygger også på faste valgperioder. Det giver efter vores opfattelse kontinuitet i tingene, stabilitet. Det ønsker vi heller ikke at rukke ved.

Det beslutningsforslag, som er fremsat af Kristendemokraterne, kan vel siges at omfatte fire forskellige punkter. Jeg vil godt kommentere de enkelte punkter, men i en lidt anden rækkefølge, end de er anført i forslaget fra Kristendemokraterne. Der er, så vidt jeg kan se, tre af punkterne, der vedrører de meget formelle regler.

Det første er det med antallet af medlemmer i de kommunale råd, hvor Kristendemokraterne har en ganske bestemt model for, hvordan man skal tælle sig frem til antallet. At man så kan komme til at ende på et lige antal, det tror jeg, ligesom andre har givet udtryk for, må være en forglemmelse. Det er naturligvis ikke hensigtsmæssigt.

Men det er jo sådan i den kommunalreform, der er aftalt mellem en række partier, at der er en nøgle for, hvor mange medlemmer der skal være af de kommunale råd, alt afhængigt af hvor store de pågældende kommuner nu bliver.

Jeg mener, at den fordelingsnøgle til fulde tilgodeser de hensyn, som Kristendemokraterne ønsker at opnå med deres egen model. Jeg mener i øvrigt, at den model, som vi har fastlagt, er mere fagligt velfunderet end det, som er fremført fra Kristendemokraternes side. Derfor kan vi ikke støtte dette punkt i Kristendemokraternes forslag.

Dernæst er der forslaget om, at to tredjedele af en kommunalbestyrelse kan afskedige borgmesteren midt i valgperioden. Det er vi ikke tilhængere af. Vi er temmelig overbevist om, at det vil medføre ustabilitet i en række kommuner, hvis denne mulighed er til stede. Det ønsker vi ikke. Ganske vist kan man finde eksempler, hvor det måske havde været hensigtsmæssigt, men der vil være langt flere eksempler på, at hvis muligheden var til stede, havde den givet nogle ulykker, som vi undgår, hvis vi ikke støtter dette forslag fra Kristendemokraterne.

Endelig er der temaet om folkeafstemninger. Det drøftede vi i tirsdags, og her har jeg ikke noget nyt at føje til. Vi bygger på det repræsentative demokrati med muligheden for at sende sager til vejledende folkeafstemning, og det ønsker vi ikke at ændre.